

Kennismaking met kandidaat-bestuurslid Maurice Wijmans

Hallo, Ik ben Maurice Wijmans, 56 jaar en ik woon in Nootdorp, net buiten Den Haag. Ik woon daar met mijn vriendin Paulien, mijn twee kinderen zijn inmiddels volwassen en wonen op zichzelf. Ik heb het grootste deel van mijn werkzame leven tot nu toe bij banken gewerkt – mijn achtergrond is dan ook bedrijfseconomisch- financieel.

Op dit moment ben ik werkzaam als commercieel directeur bij een financiële dienstverlener uit het VK, die onder meer vanwege de Brexit een vestiging in Nederland is gestart. Wij helpen banken en leasemaatschappijen met het verzekeren van de bedrijfsmiddelen die zij financieren.

Ik heb een aantal jaren bij NIBC Bank gewerkt, in de kredietverlening. Daar had ik veel klanten in het buitenland en ik heb dan ook redelijk veel gereisd om mijn klanten te ontmoeten.

In die periode ben ik lid geworden van de ondernemingsraad van de bank, omdat me dat een mooie kans leek om dichterbij de bron te zitten waar strategische keuzes gemaakt worden. Daar kijk ik met veel plezier op terug want het was een boeiende periode waarin veel gebeurde en ik ook veel heb opgestoken. Ook was het een mooie plek om direct invloed te kunnen uitoefenen op het beleid.

Toen ik voorzitter werd van de OR viel ik met mijn neus in de boter, want de onderhandelingen met de vakbonden over nieuwe arbeidsvoorwaarden waren stukgelopen en de directie van de bank wilde toen een bedrijfsregeling uitonderhandelen voor de eigen organisatie. Een soort mini-CAO dus. Namens de werknemers was de OR dan de partij om rechtstreeks de onderhandelingen te voeren.

In die periode heb ik veel geleerd over het luisteren naar je achterban, het vertalen van wensen naar de onderhandelingstafel en het formuleren van werkbare voorstellen. In dat jaar werden niet alleen de bonussen afgeschaft voor een groot deel van het personeel, maar ook het pensioenstelsel ging helemaal op de schop.

Daar is mijn belangstelling voor pensioenen ontstaan. Zoals bij velen van ons (en ik zat daar ook zeker bij) was pensioen niet het onderwerp waar je vaak mee bezig was. Terwijl het eigenlijk de belangrijkste secundaire arbeidsvoorwaarde is. Ons pensioenfonds kreeg te maken met steeds strengere regels en strenger toezicht en daardoor gingen de kosten omhoog, en dus kwamen de pensioenuitkeringen onder druk te staan.

Dat vind ik zo mooi aan Bright Pensioen. Het is super simpel opgezet en de kosten zijn zo laag als mogelijk. Door de coöperatieve opzet met leden hebben we met z'n allen inspraak. Ik ga me met veel enthousiasme en opgedane kennis inzetten om dat te doen namens de leden.